

Place de l'Hôtel-de-Ville

Lokalizacja: 2, quai de Gesvres et quai de l'Hôtel-de-Ville.

Miejsce oficjalnie zwane też jako *Place de l'Hôtel de Ville - Esplanade de la Libération*. Powstał w 1803 roku jako *Place de l'Hôtel de Ville*. Wcześniej jednak miał inną nazwę - *Place de Greve*. *Greve*, znaczy piaszczyste wybrzeże i właśnie tak początkowo wyglądał dzisiejszy plac. Była to piaszczysto-żwirowa plaża nad brzegiem Sekwany. Miejsce to szybko zamieniło się w największy port w Paryżu, gdzie statki wyładowywały swój towar. Port oficjalnie nazwano imieniem biskupa Landry de Paris *Port Saint-Landry*. Święty urodził się około 656 roku i był oficerem w kancelarii królewskiej za panowania Chlodwiga II (Clovis II - 634-655 lub 658), a następnie podniesiono go do rangi paryskiego biskupa. W roku 1141 Ludwik VII Młody (Louis VII le Jeune - 1120-1180) na prośbę mieszkańców, otwiera oficjalnie *Place de Greve*, a w 1357 roku Étienne Marcel (1302 lub 1310-1358), namiestnik Paryża za czasów panowania Jana II Dobrego (Jean II le Bon - 1319-1364) przenosi tu siedzibę gminy miasta Paryża. Nowy budynek powstaje w 1533 roku, kiedy to królem Francji był Franciszek I Walezjusz (François I - 1494-1547).

Plac był również używany jako miejsce publicznych egzekucji. Robert François Damiens, który próbował zabić Ludwika XV, został stracony właśnie tutaj. Rewolucja kontynuuje tradycję i pierwsza egzekucja z użyciem gilotyny odbywa się na *Place de Greve* w 1792 roku. Życie na placu tym traci także François Ravaillac (1578-1610) – francuski służący i nauczyciel, zabójca Henryka IV Burbona (Henri IV - Henryk IV Wielki - 1553-1610), króla Francji i Nawarry.

Na placu odbywała się również aż do 1648 roku Wigilia św. Jana (*Fête de la Saint-Jean* - noc świętojańska – święto obchodzone w nocy z 23 na 24 czerwca, w wigilię świętego Jana Chrzyciela, będące próbą zasymilowania przez chrześcijaństwo pogańskich obrzędów związanych z letnim przesileniem słońca).

Poza tym *Place de Greve* był miejscem kaźni dla:

- Marguerite Porete - francuska mistyczka należąca do beginek, autorka dzieła „Zwierciadło dusz prostych czyli „Speculum simplicium animarum” - prześladowana i skazana na śmierć przez Inkwizycję (spalenie na stosie);
- Jacques I st of Coucy - gubernator wojskowy Boulogne-sur-Mer (ścięty);
- Anne du Bourg - francuski sędzia protestancki (powieszony);
- Joseph Boniface de La Môle - brał udział w spisku, którego celem było usunięcie z władzy Katarzyny Medycejskiej (ścięty);
- Gabriel Ier de Montgommery - jeden z najzdolniejszych dowódców admirała de Coligny, podczas wojen religijnych, śmiertelnie ranił króla Henryka II (Henri II) (ścięty);
- Leonora Dori - faworyta Marii Medycejskiej - oskarżona o praktyki magiczne (ścięta);
- Louis de Marillac (marszałek Francji) - brał udział w spisku przeciwko Richelieu (ścięty);
- Jacques Chausson - francuski pisarz skazany za sodomie (spalony);
- Catherine Monvoisin, znana jako La Voisin (ok. 1640-1680) – francuska trucicielka i wróżbitka, organizatorka satanistycznych czarnych mszy (spalona);
- Marie-Madeleine Dreux d'Aubray (Madame de Brinvilliers) - trucicielka (ścięta);
- Louis Dominique Cartouche - złodziej i lider gangu paryskiego (rozerwany na kole);
- Étienne-Benjamin Deschauffours - francuski pederasta (uduszony);
- Jean Diot et Bruno Lenoir - francuski homoseksualista (uduszony);
- rodzeństwo Julien i Marguerite de Ravalet- za cudzołóstwo i kazirodztwo (ścięci);

4. dzielnica Paryża

25 kwietnia 1792 roku na *Place de Greve* odbyła się pierwsza egzekucja wykonania przez gilotynę. Skazany, Nicolas Jacques Pelletier był prostym złodziejem. Tłum, przyzwyczajony do średniowiecznych, bardziej „wyrafinowanych” kar, okazał rozczarowanie szybkością procesu. Następnego dnia, ulicami miasta snuła się piosenka: „Oddaj mi moje drewniane szubienice, daj mi moje szubienicę” (*Rendez-moi ma potence de bois, rendez-moi ma potence*). Gilotyna pozostała na *Place de Greve*, do maja 1795 roku.

Dzisiejszy *Place de l’Hôtel de Ville - Esplanade de la Libération*, to duża przestrzeń dla pieszych oddana w hołdzie dla wyzwolicieli Paryża z 1944 roku.

Place de l’Hôtel-de-Ville.

Place de la Bastille

Leży w 4. (numery nieparzyste), 11. i 12. dzielnicy Paryża i jest symbolicznym miejscem Rewolucji Francuskiej, podczas której starożytna twierdza Bastylia została zniszczona pomiędzy 14 lipca 1789 roku, a 14 lipca 1790 roku. Za panowania Karola V (Charles V le Sage) stał tu zamek obronny, przebudowany w XVII wieku na więzienie - Bastylia. Wybudowany został w latach 1370-1783. Słowo *la bastille*, w wolnym tłumaczeniu, oznacza każdy zamek tuż za rogatkami miasta i jest mniej więcej odpowiednikiem polskiego słowa „barbakan”. Z upływem czasu, paryska Bastylia straciła znaczenie obronne. W XVII wieku stała się ciężkim więzieniem. Pierwotnie zamek miał cztery wieże. Za panowania Ludwika XVI został rozbudowany o kolejne cztery i przekształcony przez kardynała Richelieu w więzienie. 14 lipca 1789 roku, w czasie zamieszek rozpoczynających rewolucję francuską, zamek został zdobyty przez lud paryski z przedmieść Faubourg Saint-Antoine i jako symbol ucisku, w czasie późniejszym zburzony. Twierdzy bez przekonania broniło 97 żołnierzy-weteranów (w tym inwalidów) i 32 żołnierzy ze szwajcarskiego pułku Salis-Samade. Uwolniono zaledwie kilku więźniów (czterech fałszerzy, hrabiego oskarżonego o kazirodztwo i dwóch szaleńców).

Lokalizacja: boulevard Beaumarchais, boulevard Richard Lenoir, rue du Faubourg Saint-Antoine, rue de Lyon, boulevard de la Bastille, rue de la Roquette, boulevard Bourdon, boulevard Henri IV, rue Saint-Antoine.